

**Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.185/2020/5.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Dr. Sziller Linda Ügyvédi Iroda (...., eljáró képviselő: dr. Sziller Linda ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek dr. Pribélyi Ügyvédi Iroda (...., eljáró képviselő: dr. képviselő 2 ügyvéd) által képviselt **alperes neve. (....)** alperes ellen munkaviszony megszüntetése iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 58.M.3011/2017/28. számú ítéletével szemben az alperes által 29. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét nem fellebbezett részében nem érinti, fellebbezett részében részben megváltoztatja és az alperest elmaradt jövedelem címén terhelő marasztalás összegét 4.007.897 (négymillió-hétezer-nyolcszázkilencvenhét) forintról 5.340.000 (ötmillió-háromszáznegyvenezer) forintra felemeli, amely után a kamatfizetés kezdő időpontját 2019. január 6. napjában állapítja meg, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 122.447 (egyszázhuszonkétezer-négyszáznegyvenhét) forint + Áfa másodfokú perköltséget.

Az alperes által előzetesen lerótt 391.831 (háromszázkilencvenegyezer-nyolcszázharmincegy) forint fellebbezési illetéket az alperes viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2019. április 26. napján hozott 58.M.3011/2017/28. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel fizessen meg a felperesnek elmaradt jövedelem címén 4.007.897 forint kártérítést és ezen összeg után 2018. augusztus 20. napjától járó késedelmi kamatot, valamint végkielégítés címén 890.000 forintot és ezen összeg után 2017. október 24. napjától a kifizetésig számított törvényes mértékű késedelmi kamatot, továbbá 500.000 forint perköltséget. A viszontkeresetet elutasította és kötelezte az alperest, hogy a NAV külön felhívására fizessen meg 1.500.000 forint eljárási illetéket.
- [2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2010. december 1. napjától állt munkaviszonyban az alperesnél, a jogviszony megszüntetésekor csomagolás vezető munkakörben. A felperes távolléti díja 445.000 forint volt.
- [3] A felperes feladata volt többek között az alperes logisztikai központjában folytatott áru összeállítási, csomagolási tevékenység operatív irányítása, a dolgozók ellenőrzése és adminisztrációja, betanítása, munkaidő kartonok vezetése.

- [4] A raktárban folytatott tevékenység több műszakos munkarendben folyt, a felperes napi munkaideje hetente változóan 5 óra és 14 óra, valamint 13 óra és 22 óra között volt. A munkaidő szombaton reggel 6.00 órától 15.00 óráig tartott. Mindkét műszakban volt csomagolásvezető munkakör. A felperes felügyelte az „A” és „B” hajó különböző területeire terjedt ki, a szállító szalag azonban nem tartozott a felperes működési területéhez. **V.F.** és **Sz.Z.** a felperes közvetlen vezetői voltak, raktárvezetői munkakörben. A felperessel egy műszakban **Sz.Z.** dolgozott.
- [5] A felperes 2017. október 7-én a felügyelete alá tartozó munkaterületet (csomagolás) rendetlen állapotban vette át a váltótársától. Ezt követően a napi munkát meghaladóan a felperes a raktár rendjét próbálta helyreállítani, azonban ez teljes mértékben nem sikerült. 2017. október 9-én hétfőn 13.00 órakor a felperes ismételtén azt tapasztalta, hogy a váltótársa nem megfelelő állapotban adja át számára a felügyelete alá tartozó területet, a leszedett áruk nem voltak lecsomagolva, valamint az áru elhelyezése nem a szabályzatnak megfelelően történt. A felperes ekkor **Sz.Z.**-nal egyeztetett és kilátásba helyezte felmondását. **Sz.Z.** a felperest arról tájékoztatta, hogy írásban adja be a felmondását. A felperes a felmondását írásban nem adta le. A HR vezető megpróbálta maradásra bírni a felperest. A felperes ezt követően rosszul lett és a munkahelyéről távozott, majd betegszabadságon volt.
- [6] A társaság tulajdonosa 2017. október 8. napján vasárnap munkaidőn kívül a raktár területén tartózkodott, amikor azt tapasztalta, hogy a raktár területén az előírásoknak nem megfelelő állapotok vannak. A raktár állapotáról mobiltelefonjával videó és fényképfelvételt készített, majd ezt követően e-mailben a központ vezetőit arról tájékoztatta, hogy az „E” hajóban a lámpák égtek, a tűzoltó szivattyú csatlakozások elé áru volt pakolva, az „A” hajóban égtek a lámpák, a szállító szalag járt, a szorter körül rendezetlen állapot volt.
- [7] Az alperes a felperes munkaviszonyát 2017. október 16. napján postai úton kézbesített azonnali hatályú felmondással megszüntette. A munkaviszony megszüntetésére vonatkozó okiratban az alperes indokolásában többek között azt rögzítette, hogy 2017. október 7. napján a tulajdonos munkaidőben a logisztikai központ területén ellenőrzést tartott és azt tapasztalta, hogy súlyos hiányosságok vannak a felperes irányítása alá tartozó területen, amely súlyosan veszélyezteti a társaság működését. A területen a munkavédelmi előírásokat figyelmen kívül hagyva olyan rendetlenség volt (anyagok, eszközök a közlekedési utakon, szemét a munkaterületen, termék a földön) amelyek veszélyeztetik a biztonságos munkavégzést. A termékek kezelése nem az előírások és belső utasítások szerint történt, amely azzal jár, hogy a vevőink nem időben, és nem a megfelelő terméket kapják meg, amely a társaság piaci megítélését is rombolhatja. A termékek szertesztét, nem az előírások szerinti helyükön voltak, így azok kezelése sem az előírások szerint történt.
- [8] Az elsőfokú bíróság a felperes által becsatolt képfelvételből megállapította, hogy a felperes, amikor átvette a munkaterületet, jelentős feldolgozatlan áru volt különféle helyszíneken elhelyezve, majd a felvételen látható, hogy a felperesi munkavégzés befejezésekor a feldolgozatlan áru mennyisége csökkent, valamint a raktár állapotában jelentős javulás mutatkozott, teljes mértékű helyreállítás nem történt.
- [9] A tűzgátló ajtók egyetlen fényképfelvételen sem voltak láthatóak, így az sem, hogy bármilyen áru került volna elé. A felmondás ilyen indokolást nem tartalmazott, illetőleg a tanúk sem adtak elő olyat, hogy tűzgátló ajtók elé került volna áru.
- [10] A tanúk, illetve az ügyvezető is megerősítette, hogy a problémák nem egyetlen egy nap alatt alakultak ki, de arra vonatkozóan senki nem tett egyértelmű előadást, hogy ez a felperes

váltótársának, vagy a felperes munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségének szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékű megszegésének következtében alakult-e ki. A tanúk, illetve az alperes előadása is egyértelműen azt támasztották alá, hogy ez mindkettejük felelőssége.

- [11] A felperes által becsatolt fényképfelvételek, valamint a tanúk előadásai alátámasztották azt, hogy a felperes a munkaterületet nem megfelelő állapotban vette át, a Raktározási Szabályzat szerinti rendben. A felperes az október 7. napi munkavégzése során a raktári rend állapotában javulást ért el, azonban előfordultak hiányosságok, amelyet az alperes által is becsatolt, szorter tálcákban elhelyezett nem oda illő áruk, illetőleg szemét és rendtelenség alátámasztott.
- [12] Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá a kötelezettségszegések kapcsán, hogy a felperes munkakörébe nem tartozott a szállító szalag leállítása, valamint az alperes nem vitatta a felperes által előadott azon tényt, hogy a zárási rend az volt, hogy az ott lévő vezető aláírásával látta el, hogy a zárás rendben megtörtént, mely jelen esetben **Sz.Z.** volt, így a felperes terhére róni azt nem lehet, hogy a szállító szalagot működő állapotban hagyták szombaton a munkavégzést követően.
- [13] A felperes csomagolásvezető munkakörben volt az alperesnél, mely munkakör alapján a raktári rend fenntartása nem vitatottan a munkaköri kötelezettsége közé tartozott az alperes raktárra vonatkozó szabályzatának megfelelően. A szabályzatban rögzítésre is került, hogy a belső ellenőrzésnek milyen kötelezettségei vannak, ezek között szerepelt a rendszeres ellenőrzés, valamint az alperes saját maga rögzítette szabályzatában, hogyan kívánja értékelni a munkavállalók felelősségét abban az esetben, ha a raktári rend fenntartása nem éri el a 85 %-ot. A perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy ilyen belső ellenőrzés által lefolytatott raktár ellenőrzés lett volna, ahol a raktárat nem megfelelő állapotban találták volna. Az alperes a felperes váltótársát, aki ugyanilyen munkakörben dolgozott és ugyanezen kötelezettségszegést követte el a raktárvezető tanúk által megerősítetten, nem szankcionálta, ezzel önmaga minősítette a kötelezettségszegést kisebb súlyúnak. A perben megállapítást nyert, hogy mindkét műszak részéről nem a szabályzatban foglaltaknak megfelelően történt az áru csomagolása, illetőleg a raktári rend fenntartása.
- [14] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a raktári rend fenntartása körében tapasztalt kötelezettségszegés nem érte el azt a szintet, amely az azonnali hatályú jogviszony megszüntetést vonná maga után, figyelemmel a váltótárs szankciójának elmaradására, arra, hogy a közel 200 darab szortertálcából pár darabban volt nem oda illő áru, illetve, hogy arra nem volt bizonyíték, hogy a lecsomagolt, ám lefedni elmulasztott dobozokban lévő áru a következő szállítási napon ne jutott volna el a rendeltetési helyére. A bírói gyakorlat szerint akkor fogadható el a munkáltató részéről, hogy több munkavállaló azonos cselekményért eltérő jogkövetkezményt alkalmaz, ha annak megfelelő és szükséges indoka van, azonban jelen perben ilyen körülmény nem merült fel.
- [15] Az elsőfokú bíróság további körülményként értékelte azon tényt is, hogy a felperes október 9-én szóban felmondott. Azon tény, hogy az alperes megpróbálta a felperest távozási szándékától elállítani, azt támasztja alá, hogy az általa megvalósított kötelezettségszegés nem volt lényeges.
- [16] Az azonnali hatályú felmondás egy olyan súlyos munkáltatói intézkedés, amely a munkavállaló minősített kötelezettségszegésén vagy egyéb olyan magatartásán alapul, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Az elsőfokú bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy az alperes a fenti feltételeket bizonyítani nem tudta, ezért az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes jogviszonyát jogellenesen szüntette meg azonnali hatállyal. Mindezek alapján a felperes keresetét megalapozottnak találta és mivel az alperes a felperesi igény összezszerúságát nem vitatta, a kereseti kérelemmel egyezően marasztalta az alperest.

- [17] Az alperes viszontkereseti kérelmével kapcsolatban az elsőfokú bíróság azt állapította meg, az alperes nem bizonyította, hogy a felperes munkaviszonyból eredő kötelezettségét megszegte volna, így a kártérítés jogalapja hiányzik. Az alperes ezen túl nem bizonyította, hogy a felperes kötelezettségszegésével okozati összefüggésben kár érte.
- [18] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos ítéleti kötelezés megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nem rögzítette helyesen, így szükségszerűen helytelen és megalapozatlan következtetés alapján hozta meg ítéletét.
- [19] Arra hivatkozott, az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette, hogy **Ő.K.** munkáltatói jogkör gyakorlőként, HR vezetőként próbálta a felperest maradásra bírni, nem történt meg annak a bizonyítása, hogy **Ő.K.** ilyen nyilatkozatot tette-e. **Ő.K.** HR munkatársként nem gyakorolt munkáltatói jogkört, így bármilyen nyilatkozata irreleváns. Hivatkozott továbbá arra is, az elsőfokú bíróság annak ellenére vette figyelembe **Ny.Zs.** tanúvallomását, hogy az nyilvánvalóan önmagának is ellentmondó, hiszen a tanú szerint a kaotikus állapotok szeptembertől karácsonyig tartottak, később pedig úgy nyilatkozott, hogy az átadáskor a területet megfelelően adták át. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a felperesnek nem volt jogosultsága megváltoztatni a szorter gép sablonjait (színkódolást) annak ellenére, hogy **V.F.**, **Sz.Z.**, sőt maga a felperes is személyes meghallgatásakor ezzel ellentétesen nyilatkozott.
- [20] Az alperes álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás leglényegesebb indoka a felperes munkaköri kötelezettségébe tartozó, raktárterületen uralkodó rendetlenség a perben bizonyítást nyert. A meghallgatott összes tanú és az alperesi törvényes képviselő is igazolta, régóta fennálló feldolgozatlan tétel halmozódott fel a raktárban. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy mindkét csomagolásvezető felelőssége a rendetlenség, mégse értékelte ezen lényeges körülményt.
- [21] 2017. október 7. napján egyetlen műszakban a felperes dolgozott, így 2017. október 8. napján az alperesi törvényes képviselő észleléseit csak és kizárólag a felperesi felügyelet alatt végzett munka eredményezhette és a felperes egyáltalán nem jelezte az alperes felé, hogy a munka végzésével bármilyen gondja lenne.
- [22] Az elsőfokú bíróság helytelenül és törvénysértően vonta le azt a következtetést, hogy a raktári rend fenntartása körében megállapítható kötelezettségszegés nem éri el azt a szintet, amely az azonnali hatályú jogviszony megszüntetését vonná maga után. Álláspontja szerint ezen következtetés két okból is hibás, egyrészt mert az azonos cselekményért eltérő jogkövetkezmény alkalmazását nem lehet vizsgálni, hiszen jelen per tárgyát kizárólag a felperes munkaviszonyának megszüntetése képezte, másrészt a másik a munkatárs munkavégzésére vonatkozóan nem folytatott le az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást.
- [23] Az alperes a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakra úgy nyilatkozott, hogy a felperesnek volt jogosultsága megváltoztatni a sablont és meg is tette azt. Ezt támasztják alá **Sz.Z.** és **V.F.** tanúvallomásai és a felperes személyes nyilatkozata is. Álláspontja szerint a raktári rendetlenség csakis a sablon átállításából, illetve nem megfelelő használatából eredt, ami felperesi munkaköri kötelezettség volt. Erre tekintettel a felperes kötelezettségszegése megállapítható a raktári rendetlenség vonatkozásában, ami a felperes felügyelete alá tartozó területen valósult meg.

Álláspontja szerint az sem nyert bizonyítást a perben, hogy a felperes a korábbi műszak által felhalmozott rendetlenséget és elmaradást felszámolta volna.

- [24] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperesnek további 1.332.103 forint kártérítés megfizetésére való kötelezését és perköltség megállapítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg a kötelezettségszegésének fennállását és a keresete nem pusztán a kötelezettségszegés csekély súlya és az intézkedés aránytalansága miatt alapos, hanem az azonnali hatályú felmondás egyetlen törvényi feltétele sem áll fenn. Nem terheli objektív jellegű eredményfelelősség a rendetlenségért és a feldolgozatlan árumennyiségért, az pedig a perben nem bizonyított, hogy mely magatartása vezetett a raktárban kifogásolt állapotok kialakulásához. Egyetlen műszakvezető nem lehet felelős egy komplex üzemeltetésű, óriási területű logisztikai központban egyetlen napon keletkezett kisebb rendetlenségért, amely nem is a működési területére vonatkozott. Bizonyítást nyert, hogy már kifogásolt állapotban vette át a saját munkaterületét és a nap végére túlórázással és megfeszített munkatempó mellett ő és a felügyelete alatt álló munkavállalók túlnyomó részt feldolgozták az előző műszak által rájuk hagyott lemaradást és rendetlenséget. Az alperes bizonyítása sikertelen volt arra vonatkozóan, hogy a sablonok vagy a ládák színkódjának megváltoztatásával okozta a rendetlenséget, az viszont bizonyított, hogy a szállítószalagot nem kezelhette, a tűzgátló ajtók és tűzoltó csapok útjába pakolás szintén nem nyert bizonyítást.
- [25] Amennyiben volt is kötelezettségszegés, az nem lehetett jelentős mértékű, az azonnali hatályú felmondás pedig aránytalan intézkedés, ami önmagában véve jogellenessé teszi a munkaviszony megszüntetését, mint ahogy az is, hogy kizárólag vele szemben alkalmaztak szankciót a raktári állapotok miatt. Annak a ténynek pedig, hogy a váltótársával szemben nem alkalmaztak semmilyen szankciót, egyedüli oka az lehet, hogy az alperes saját maga sem tartotta olyan súlyúnak a problémát, ami miatt az általa felelősnek vélt valamennyi személlyel szemben szankciót kellene alkalmaznia. Ezt a tényt, hogy a másik műszakvezetőt nem szankcionálta, az alperes sosem vitatta és nem is indítványozta annak meghallgatását, ezért a további bizonyítás elmaradását a fellebbezésében nem sérelmezheti. Álláspontja szerint annak a körülménynek is jelentősége van, hogy az alperes HR vezetője, **Ő.K.** maradásra próbálta bírni, ugyanis az alperes HR vezetője munkajogi kérdésekben komoly döntéselőkészítési hatáskörrel rendelkezik, ezért az ő magatartásából az következik, hogy a kötelezettségszegést maga sem tartotta lényegesnek.
- [26] Egyebekben kifogásolta, hogy az alperes szabályzatával ellentétben belső ellenőrzést nem folytattak le, a kötelezettségszegés súlyát az ügyvezető által készített néhány kép és szubjektív véleményét tükröző levél alapján nem lehetett volna értékelni. Az ügyvezető levelében felsorolt panaszok közül a munkaterületéhez egyedül a szorter gépek környékéről készült képeken látható néhány láda és némi szemét tartozott, ezen a munkaterületen tehát a probléma valójában jelentéktelen volt.
- [27] A felperes a kereset felemelésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a 2019. április 26. napján kihirdetett elsőfokú ítélet óta további elmaradt jövedelme keletkezett, 2020. január 31. napjával bezárólag összesen 4.045.454 forint, amellyel szemben ugyanezen időszakban 1.956.000 forint megtérült jövedelemre tett szert. Miután a keresetvesztése meghaladja az Mt. 82. § (2) bekezdésében meghatározott tizenkét havi távolléti díjnak megfelelő összeghatárt, az 5.340.000 forintot, erre az összegre emelte fel a keresetét és kérte a korábban megítélt 4.007.897 forinton felül további 1.332.103 forint megfizetésére kötelezni az alperest.
- [28] A fellebbezés nem alapos.

- [29] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és a másodfokú bíróság az abból levont következtetéseivel is egyetértett.
- [30] A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a munkáltató vagy a munkavállaló a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetheti, ha a másik fél a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi.
- [31] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperesi munkáltató által közölt azonnali hatályú felmondás a 2017. október 7. napján a felperesi műszak befejezését követően a raktárban hátra maradt rendezetlen állapotot róta a felperes terhére. A felmondás szerinti súlyos hiányosság az a rendetlen állapot volt, amit az ügyvezető az ellenőrzése során feltárt, mellyel kapcsolatban a munkáltató a felperest azért tette felelőssé, mert az elvárt rend fenntartása, valamint a megfelelő viszonyok kialakítása a felperes feladata volt. Miután a felmondás kifejezetten a 2017. október 7. napi műszakkal kapcsolatos hiányosságokat róta a felperes terhére, ezért a per során kizárólag azt lehetett vizsgálni, hogy az ezen a napon elkövetett kötelezettségszegés jogszerű indoka volt-e az azonnali hatályú felmondásnak. A színkód/sablon megváltoztatása az írásba foglalt indokolás részét nem képezte, ezért az ezzel összefüggő felperesi magatartás a perben nem volt vizsgálható.
- [32] Az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott képfelvételből helyesen állapította meg, hogy amikor a felperes átvette a munkaterületet, jelentős mennyiségű feldolgozatlan áru volt különféle helyszíneken elhelyezve. Ezt a munkakezdekori állapotot támasztották alá a per során meghallgatott tanúk is vallomásvallással. Maga az ügyvezető is akként nyilatkozott, hogy az a rendetlenség és porréteg, amelyet tapasztalt, nem aznap keletkezett. A bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság azt is helytállóan emelte ki, hogy a felperes és munkatársai a 2017. október 7. napján teljesített munkaidő alatt igyekeztek az előző műszakról hátramaradt lemaradást feldolgozni és a felvételek alapján annak egy részét fel is dolgozták. Figyelemmel azonban arra, hogy az adott munkanapra vonatkozó feladatot is el kellett végezni, az előző műszakról maradt lemaradást teljes egészében nem lehetett feldolgozni. Mindezek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint annak ellenére, hogy a raktári rend fenntartása a felperes munkaköri kötelezettségei közé tartozott, az adott körülmények között nem lehet megállapítani azt, hogy a felperes által elkövetett ezen egyetlen napra vonatkozó kötelezettségszegés olyan súlyos volt, ami az azonnali hatályú felmondást megalapozta.
- [33] Mindezek mellett egyetértett a másodfokú bíróság azzal az elsőfokú ítéleti megállapítással is, hogy a felperes váltótársa szankcionálásának elmaradásából arra lehetett következtetni, hogy a hosszabb ideje kialakult rendezetlen állapotot maga a munkáltató sem tekintette olyan súlyos kötelezettségszegésnek, ami miatt vele szemben intézkedést kellett volna alkalmaznia, illetve ezen hosszabb ideje kialakult rendezetlen állapotra a felperes esetében sem hivatkozott felmondásában. A bírói gyakorlat szerint akkor fogadható el a munkáltató részéről, hogy több munkavállaló azonos cselekményéért eltérő jogkövetkezményt alkalmaz, ha annak megfelelő és szükséges indoka van (MD II.17.).
- [34] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását annak ellenére vitatta, hogy az ítélettel szemben fellebbezést nem terjesztett elő. A másodfokú eljárás során az elsőfokú ítélet megállapításait - fellebbezés hiányában - már nem kifogásolhatta, ezért nem lehetett vizsgálni az elsőfokú bíróság által megállapított azon tény, hogy a felperes a terhére rótt kötelezettségszegést elkövette, csak azt, hogy a kötelezettségszegés súlyánál fogva az alkalmazott következményt megalapozta-e.

- [35] Az alperes a kereset összecszerúségét mindössze annyiban vitatta, hogy a kereset jogalapját nem látta megalapozottnak, ezért a másodfokú bíróság az Mt. 82. § (2) bekezdése alapján a felperes felemelt keresetével egyezően további 1.332.103 forint elmaradt jövedelem megfizetésére kötelezte az alperest. A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján fellebbezett részében részben megváltoztatta, az alperest elmaradt jövedelem címén terhelő marasztalás összegét 5.340.000 forintra felemelte, a kamatfizetés kezdő időpontját 2019. január 6. napjában állapította meg, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [36] A másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a fellebbezéssel vitatott 4.897.897 forint pertárgyérték alapul vételével a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése szerinti mértékű ügyvédi munkadíjból álló felperesi másodfokú perköltség megfizetéséről.
- [37] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű 391.831 forint fellebbezési illetéket az alperes a fellebbezés előterjesztésével egyidejűleg leróta, azt a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viseli.

Budapest, 2020. október 6.

. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Asbóth Balázs s.k.. Laczó Adrienn Lilla s.k.
előadó bíró bíró